

ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ Ο Α΄.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ

Ἐν ᾧ χρόνῳ ἡ γεγραμμένη ἡμῶν Ἐκκλησία διατελεῖ ἐν διωγμῷ καὶ σύμπαν τὸ ἑλληνικόν, ὑπόδουλόν τε καὶ ἐλεύθερον, ἐναγωνίως τηρεῖ προσηλωμένην τὴν προσοχὴν καὶ τὰ βλέμματα αὐτοῦ πρὸς πᾶσαν αὐτοκέφαλον Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀπεκδεχόμενον ἀντίληψιν καὶ προστασίαν ὑπὲρ τῶν καταπατουμένων προαιωνίων αὐτοῦ ἐθνικῶν δικαιωμάτων, νομιζομένων οὐχὶ ἀκαιρῶν, ἐπὶ τῇ κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας σθεναρᾷ αὐτοῦ στάσει κατὰ τῶν σκευωρῶν τῶν ξένων προπαγανδῶν, τὴν δημοσίευσιν τῆς εἰκόνης διαπρεποῦς καὶ ἐπιφανεστάτου ἱεράρχου, τοῦ Μακαριωτάτου καὶ Ἀγιωτάτου Πατριάρχου τῆς Ἀγίας πόλεως Ἱερουσαλὴμ καὶ Πάσης Παλαιοστίνης κυρίου Νικοδήμου τοῦ Α΄, διακρινουμένου ἐπὶ ἀδολφῷ εὐσεβείᾳ, βαθυτάτῃ πολιτικῇ ἐμπειρίᾳ καὶ στιβαρᾷ θελήσει, ἀπαραιμίλλῃ δὲ φιλογενεῖᾳ, φιλομουσίᾳ καὶ διοικητικῇ ικανότητι, δι' ὧν ἀρετῶν ἐπαξίῳ ἀνῆλθεν εἰς τὸν ἑκκαμπρον Θρόνον τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου πρὸς κλέος τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους.

Γεννηθεὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1827, ἀπὸ παιδικῆς ἔτι ἡλικίας ἠσπᾶσθη τὸ ἱερατικὸν στάδιον καὶ μετὰ λαμπρὰς σπουδὰς ἐχειροτονήθη Διάκονος τῇ 6 Δεκεμβρίου 1847. Τῇ δὲ 24 Φεβρουαρίου 1860 χειροτονήθει Ἱερομόναχος ἐν τῇ ἐν Χάλκῃ Θεολογικῇ Σχολῇ καὶ προχειρίσθης εἰς Πρωτοσύγκελλον τῆς Ἱερᾶς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος, ἀπεστάλη Πατριαρχικὸς Ἐξάρχος εἰς Βασσαραβίαν τῆς μεσημβρινῆς Ρωσσίας πρὸς διακυβέρνησιν τῶν ἐκεῖ κτημάτων τοῦ Παναγίου Τάφου καὶ τῇ 1 Ὀκτωβρίου ἰδίου ἔτους προήχθη κατὰ ἕνα εἰς τοὺς βαθμοὺς τῆς ἱερωσύνης, προχειρίσθης πατριαρχικῇ ἀδείᾳ Ἀρχιεμνδρίτης ὑπὸ τοῦ ἐν Κισνοβίῳ τότε ἀρχιερατεύοντος Ἀντωνίου.

Διακριθεὶς ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ καὶ διαπρεπῶς ἐξυπηρετήσας τὰ συμφέροντα τοῦ Παναγίου Τάφου ἐπὶ δωδεκαετίαν καὶ πλέον, παρητήθη τῷ 1872 καὶ ἦλθεν εἰς Κωνσταντινουπόλιν, ἐκεῖθεν δ' ἐκλήθη εἰς τὴν θέσιν τοῦ Μεγάλου Δραγομάνου τῷ 1873 ἐν Ἱερουσαλὴμ, διακριθεὶς μεγάλως κατὰ τοὺς δυσχερεστάτους ἐκείνους χρόνους ἐπὶ τῇ πολιτικῇ συνέσει ἣν ἐπεδείξατο πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Γένους καὶ τῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων, κατορθώσας μετὰ τῶν ἄλλων νὰ ἀνακτήσῃ ὁ Πατριαρχικὸς Θρόνος τὰ παρὰ τὸν Ἰορδάνην Μοναστήρια τοῦ Ἀβδᾶ Γερασίμου καὶ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, διαφιλονεικούμενα ὑπὸ τῶν Λατίνων. Παραιτηθεὶς καὶ ἀπὸ τῆς ὑψηλῆς ταύτης διακονίας κατὰ Μάιον τοῦ 1875, διωρίσθη Ἡγούμενος τοῦ ἐν Μόσχᾳ

Μετοχίου καὶ πληρεξούσιος Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος ἐν Ρωσίᾳ, διακριθεὶς δὲ καὶ ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν συμφερόντων τοῦ Παναγίου Τάφου ἐχειροτονήθη εἰς ἀμειβὴν τῶν ἐξόχων αὐτοῦ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκδουλεύσεων Ἀρχιεπίσκοπος Θαβωρίου, ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου Πετροπόλεως Ἰσιδώρου καὶ τῶν λοιπῶν ἀρχιερέων, τῶν ἀποτελούντων τὴν Ρωσικὴν Σύνοδον ἐν τῷ ἐν Πετροπόλει καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἀγίου Ἰσαακίου αἰτήσας καὶ ἀδείας τοῦ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων Ἱεροθέου, καὶ τῷ 1882, θανόντος τοῦ Πατριάρχου Ἱεροθέου, ἐξελέγη ὁμοθυμῶν ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Ἀγιοταφικῆς Συνόδου Πατριάρχης Ἱεροσολύμων· κατελθὼν δὲ ἐν τῇ Ἀγίᾳ Πόλει ἀνέλαβε τὰ ὑψηλὰ αὐτοῦ καθήκοντα, ἐν μεγίστῃ μεγαλοπρεπείᾳ τελεσθείσης τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὸν Πατριαρχικὸν Θρόνον, ἀφ' οὗ ἔκτοτε εὐκλεῶς ἰθύνει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Γένους τὰ ἐμπειστευμένα αὐτῷ ὕψιστα ἐθνικὰ καὶ ἐκκλησιαστικὰ συμφέροντα, ἀναδειχθεὶς εἰς τῶν σπανιωτέρων Ἱεραρχῶν τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

ΦΡΙΚΩΔΕΣ ΔΡΑΜΑ

Τρομερὰ τραγωδία, ἐξ ἐκείνων ὅς παρασκευάζει ἡ πηνία καὶ ἡ ἀθλιότης, διεδραματίσθη πρὸ τινος χρόνου ἐν Παρισίοις κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀβρόν.

Οἰκογένεια ὀλόκληρος, συνισταμένη ἐκ τοῦ πατρός, τῆς μητρός καὶ ἑξ τέκνων, ἠύτοκτόνησεν ἐγκλεισθεῖσα ἐν τῷ δωματίῳ τῆς ἐν ᾧ ἐτέθη πύραυρον πλήρες ἀνημμένων ἀνθρώπων. Ὁ πατήρ καὶ τὰ ἑξ τέκνα ἀπέθανον, μόνῃ δὲ ἡ μήτηρ ἐπέζησεν, ἐπὶ τέσσαρς δὲ ἡμέρας διέμενεν ἐν τῷ μέσῳ τῶν πτωμάτων τοῦ συζύγου καὶ τῶν τέκνων τῆς.

Ὁ ἀστυνόμος τοῦ τμήματος, εἰδοποιηθεὶς ὑπὸ τῶν γειτόνων, ὅτι ἡ οἰκογένεια Χάγερ δὲν εἶχε θεαθῇ πρὸ τεσσάρων ἡμερῶν, ἔσπευσεν ἀμέσως εἰς τὸ τέταρτον πάτωμα τῆς ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀβρόν ὑπ' ἀρ. 59 οἰκίας, εἰς ἓν τῆς ὁποίας δωματίου κατῴκει ἡ αὐτοκτονήσασα οἰκογένεια. Ἀφοῦ μάλιστα ἐκάλεσε, διέταξε τὴν διὰ κλειθροποιῶν ρῆξιν τῶν κλειθρῶν τῆς θύρας, ἥς ἀνοιχθείσης διεχύθη ἀνυπόφορος δυσωδία, ἀναγκάσασα τοὺς παρεστώτας νὰ ὑποχωρήσωσιν ἀσφυκτιῶντες πρὸς τὸ μεσόβαθρον. Εὐθὺς δ' ὡς ἀστυνομικὸς τις ἐπιθεωρητῆς, ραντίσας ἀφθόνως εἰς τὸ κενὸν διὰ φαινικοῦ ὀξέος, ἠδυνήθη νὰ προχωρήσῃ καὶ ἀνοίξῃ τὸ παράθυρον, φρικῶδες θέαμα παρέστη πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τῶν παρεστώτων.

Ἐπὶ τῆς ἐν τινι τοῦ δωματίου γωνίᾳ κλίνης εὐρέθη ἀνακεκλιμένη ἡ σύζυγος Χάγερ, κρατοῦσα ἐν ταῖς ἀγκάλαις τῆς τὸ νεώτερον τῶν τέκνων τῆς, ἡλικίας ἐνὸς καὶ ἡμίσεος ἔτους, οὗτινος τὸ σῶμα σχεδὸν ἐν τελείᾳ διετέλει